

Roeien, verlangend naar sportieve prestatie en plezier

Het was voor mij een hele eer, toen Caroline mij vroeg om in april de voorzittershamer van haar over te nemen. Het werd een vanzelfsprekend ja, na de gesprekken met de betrokken bestuursleden en compleet toen de ALV mijn benoeming ondersteunde. Het eerste jaar als voorzitter werd een uitdagend jaar. Ik wist wel dat lastig het zou worden, zo sprak oud-voorzitter Matthieu afgelopen jaar nog over “De Roei wat je mist en hoopt”.

Hoop was er! Hoop dat nu er een vaccin is, we snel het ergste achter de rug zouden hebben. Voor wat we misten werden er plannen gemaakt om, zodra het kon, het roeileven weer op te pakken. Maar ook realisme dat zaken soms anders lopen, er ontstonden nieuwe mutaties. Ondanks de ongetwijfeld goede bedoelingen leek de overheid achter de feiten aan te lopen. De verwachting dat we na de zomer weer ons “normale” leven konden oppakken, werd doorkruist door een tweede golf van besmettingen. Toen deze over zijn hoogtepunt heen was werd deze vervolgens ingehaald door een derde.

Het roeileven is na de zomer, onder de nodige voorwaarden, op gang gekomen, maar moest vanwege de tweede lockdown, weer worden ingeperkt. De door verschillende commissies gemaakte plannen voor het post-Corona tijdperk werden gestaakt, experimenten moesten voortijdig worden beëindigd en de plannen weer geparkeerd.

Ook de evenementen, waar we elkaar op een andere manier ontmoeten, als de boerenkoolmaaltijd en de nieuwjaarsreceptie, maar ook de toertochten moesten we dit jaar, op een enkele na, ontberen. Het lijkt wel een herhaling van vorig jaar, zei een bestuurslid. Wat een normaal roei-jaar had moeten zijn verloopt voor het tweede jaar anders dan verwacht. Met iets minder vloerstickers, iets minder ethanol spuitbussen en even geen bloktijden.

Alle bestuurszaken liepen door, zij werden alleen aangevuld met zaken waar we minder energie van krijgen, zoals de regels van het kabinet lezen, contact zoeken met de veiligheidsregio en andere instanties, met collega verenigingen samen worstelen om het roeiplezier te behouden, subsidies aanvragen en vooral regels weer aanpassen. Er mag weer iets meer, er mag weer iets minder.

Maar er waren ook mooie zaken waar iedereen veel energie uit putte. Hoe dat voelde kennen we nog van de zomer waar weer iets meer mocht en het op de vereniging ondanks alle beperkingen goed toeven was. Roeien met je vrienden, koffiedrinken met je ploeg....

Gelukkig hebben veel leden van onze vereniging ondanks tijdens de zware tijd elkaar wel ontmoet en gezien. Veel ploegen ondernamen ook andere activiteiten, wandelden en kletsten, waarbij roeiers wanneer mogelijk elkaar opzochten of een lekkere maaltijd deelden. De vereniging als geheel bleef positief en de leden behielden goede moed.

Onze vrijwilligers bleven zich inzetten voor de vereniging. Wekelijks zijn er op de vereniging bootsheren, bootsdames, stelmeesters en een tuincommissie zichtbaar aanwezig om de boel te onderhouden. Ook de senioren – en jeugd instructie konden gelukkig doorgaan. Ook werden er nog wedstrijden geroeid, waar onze roeiers weer mooie prestaties neerzette en blik trokken.

Maar ook onze Coastal commissie werkt hard aan een post-Corona toekomst. Zo wordt onderzocht hoe Coastal Rowing, nu vanwege Corona pas in 2028 officieel Olympisch, als roeiactiviteit het beste bij Naarden vorm kan krijgen. Nu er zo'n 40 Naarden-roeiers hieraan wekelijks plezier beleven in de drie Coastal boten, geeft dit extra energie.

Dit terwijl andere commissies, grotendeels noodgedwongen, de bezigheden achter de schermen uitvoeren. Maar ook hier worden plannen gemaakt, hoe het plezier van de sportieve en sociale kanten van het roeien bij Naarden verder kan worden versterkt.

2022 wordt een jaar met een gouden randje vanwege het 14e lustrum. Het bruist en borrelt volop in de lustrumcommissie. Het gaat een vereniging-breed feest worden, dus noteer alvast het weekend van 25e juni voor deze happening.

Ook wordt er nagedacht hoe we de Roei voor de toekomst wat meer corona-bestendig kunnen maken, nu de verwachting is dat deze soort van virussen waarschijnlijk onder ons blijven. Ideeën op dit terrein zijn en blijven natuurlijk welkom, zodat alle leden zowel sportief als recreatief maar vooral ook sociaal van de roeisport tot op hoge leeftijd kunnen blijven genieten.

Een vereniging waar het goed toeven is en die overigens erg gezond is. We zijn financieel solide en de relatie met de gemeente en met onze directe burens is goed te noemen.

Helaas waren er ook verdrietige momenten en moesten we afscheid nemen van prominente leden als Jan van Schalkwijk en Caroline Verhaaf die in de harten van vele roeiers gesloten blijven.

Met z'n allen kijken we vooruit en vertrouwen we dat er betere tijden aankomen. Mogelijk zal dat nog wel enige tijd duren, laten we dus blijven omkijken naar elkaar en zien hoe we het leven als roeier zo veel mogelijk kunnen veraangenamen.

Als bestuur gaan we ervanuit dat wij de komende maanden met beperkingen blijven roeien. Maar gedurende het jaar zal er hopelijk weer meer kunnen. Het blijft echter geduld en respect voor elkaar vragen en er op toezien dat we met iedereen contact houden.

Wij wensen jullie allemaal een heel goed en vooral gezond nieuwjaar. Helaas zonder nieuwjaarsborrel maar als het kan gaan we dat zeker deze zomer goed maken en vieren we het 70-jarig bestaan en het leven.

Warme groeten van

Ernest van der Linden